

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань гуманітарної та інформаційної політики

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5

№ 04-14/12-510(239352)

"05" чудня 2019 р.

Коцу П.

Шановний п. Павле!

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука повідомляємо про завершення розгляду Вашої електронної петиції під назвою «Заборонити безпідставне блокування держслужбовцями читачів їх офіційних сторінок».

Відповідно до статті 23-¹ Закону України «Про звернення громадян» Вашу петицію було розміщено на Офіційному веб-порталі Верховної Ради України 1 серпня 2019 року, а збір підписів на її підтримку завершився 1 листопада 2019 року. За вказаний період, що є максимально можливим, на підтримку Вашої петиції отримано *7 (Сім)* підписів. Петиція, адресована парламенту, розглядається у порядку, встановленому статтею 23-¹ зазначеного Закону, за умови збору на її підтримку **не менш як 25000 підписів громадян**. Оскільки Ваша петиція протягом встановленого максимального строку не набрала необхідної кількості голосів, вона надалі розглядалася як звернення громадянина.

У зв'язку з цим, з урахуванням предмета відання Комітету повідомляємо наступне.

Відповідно до Конституції України під правами людини розуміється гарантована законом міра свободи особи та її можливість вільно діяти, самостійно обирати вид і міру власної поведінки з метою задоволення матеріальних і духовних потреб через користування надбаннями та благами суспільства і держави у межах, визначених національним і міжнародним законодавством. Основні права і свободи людини і громадянина закріплені в Конституції України.

Комплекс передбачених українським законодавством прав і свобод людини відповідає положенням Європейської конвенції про захист прав і основних свобод людини, Міжнародного пакту про економічні, соціальні й культурні права, Міжнародного пакту про громадянські й політичні права, Факультативного протоколу до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, інших міжнародних правових актів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до Конституції України, положення якої є нормами прямої дії, держава відповідає перед людиною за свою діяльність (*стаття 3*), а обмеження конституційних прав і свобод можливе лише у випадках воєнного або

надзвичайного стану (*стаття 64*). Кожній особі гарантується можливість бути самостійним суб'єктом суспільного життя. Держава зобов'язана забезпечити реалізацію і захист прав і свобод людини і громадянина. При цьому Конституція визнає права і свободи інших людей вільними від посягань, у тому числі й з боку посадових осіб, інших представників влади.

Здійснення зазначених прав і свобод пов'язане з обов'язками і відповідальністю, тому **може підлягати певним формальностям, умовам, обмеженням або санкціям, що встановлені законом і є необхідними** в демократичному суспільстві в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі, для захисту репутації чи прав інших осіб, для запобігання розголошенню конфіденційної інформації або для підтримання авторитету і безсторонності суду.

Відповідно до Конституції України (*частина друга статті 19*) органи державної влади, їх посадові особи також зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією і законами України. Будь-яка особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку (*частина перша статті 62*). Стаття містить і таке положення: «Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь».

Статтею 92 Конституції України встановлено, що виключно законами України, серед іншого, поряд з правами і свободами людини і громадянина, гарантіями цих прав і свобод, основними обов'язками громадянина визначаються й такі питання, як організація і діяльність органів виконавчої влади, судоустрій і судочинство, організація і діяльність прокуратури, основи організації та діяльності адвокатури, засади цивільно-правової відповідальності; діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них.

Зазначене стосується й сфери правовідносин, про які йдеться у Вашому зверненні; зазначені Вами неправомірні дії державних службовців підлягають відповідальності, передбаченій чинним законодавством та можуть бути оскаржені у визначеному ним порядку.

З повагою

Голова Комітету

Олександр ТКАЧЕНКО